

Den fungerende Krigsminister (Ravn): Jeg vil blot tillade mig at tage Ordet for at besvare nogle af de Udtalelser, der ere faldne i Dag. Jeg vil først henvende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen) og sige, at jeg for mit Bedkommende beklager, at han har taget saa bestemt et Standpunkt mod Befæstningen. Han udtalte, at den sunde Fornuft lagde ham, at den var til Fordærvelse for Landet. Den sunde Fornuft viser sig meget forfælselig for de forskellige Menneſter. Jeg kan ikke nægte, at for mig synes den sunde Fornuft at vise, at Fæstningen i visse givne Tilfælde kan være Danmarks Frelse. Det ærede Medlem sagde, at den nyere Krigshistorie kun viste, at Fæstningerne havde været til Fordærv for de forskellige Lande, som havde ført Krig; det kan jeg ikke indrømme. Jeg vil indrømme f. Eks., at i den fransk-tyſke Krig førte den største Fæstning af alle, Paris's Fæstning, ikke til Frelse; men det var det eneste Middel, der kunde have ført til Frelse, naar Misforholdet mellem den tyſke og den franske Hærstyrke ikke havde været saa stort, thi Fæstningen gav Maanedes til at samle Frankrigs Kræfter sammen, og deri kunde, hvis Misforholdet ikke havde været saa stort, have været en Frelse. Men man skal ikke alene se paa de nyere Krige; vi have et Tilfælde, som ligger temmelig langt tilbage i Tiden, men nærvæd, hvad Stedet angaar. Det var i sin Tid Kjøbenhavns Volde, der frelst Danmark, og det kan ſte endnu en Gang, hvis det ſkulde være. Jeg ser ikke, hvorfor Fæstningen ikke, hvis vi pludselig blinde overfaldne, ſkulde kunne være det eneste, der kunde frelse os. Jeg indrømmer naturligvis, at Kjøbenhavns Fæstning ikke kunde holde en Hænde ude for længere Tid; hvis vi bleve overfaldne af en aldeles overvældende stærk Magt, og der ingen Udſigt var til Hjælp — ſaa kunde intet ſom helst frelse Danmark. Men at der kan være Tilfælde, hvor Kjøbenhavns Befæstning og intet andet kan frelse Danmark, synes jeg, at den sunde Fornuft ſiger mig. Men det maa enhver dømme om for ſit Bedkommende. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde kunne komme til en anden Overbeviſning. Med Henſyn til Bevillingen paa de 55,000 Kr. tænker jeg rigtignok ikke, at det har været det ærede Medlems Alvor, at de 55,000 ſkulde ſlaa til for de første 10 Aar. Nej, det var en aarlig Bevilling af 55,000 Kr., der ſkulde ſlaa til. Thi naar en aarlig Bevilling paa 40,000 Kr. har været for lidt, kan jeg dog ikke tro, at en Bevilling paa 55,000 en Gang for alle ſkulde kunne ſlaa til.

Jeg ſkal dernæſt vende mig til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ſte Valgkreds (Blem). Han omtalte det Samarraad, der havde fundet Sted i Udvalget angaaende Bornholms Væbnings Indfaldelse. Bornholms Væbning bliver, ſom ogsaa det ærede Medlem bemærkede, indkaldt hvert andet Aar i 13 Dage og hvert andet Aar i 3 Dage. Nu foreslaar det ærede Medlem, at man ſkulde lade de 3 Dage falde bort hvert andet Aar. Efter at have hørt forskellige Udtalelſer om denne Sag, tror jeg at kunne imødefomme det ærede Medlem ſaaledes, at de 3 Dages Indfaldelse hvert andet Aar kan falde bort mod, at de 13 Dage til Gengæld blive forøgede til 14 Dage. Naar dette bliver Tilfældet, vil der maaffte ikke tabes ſaa meget i Uddannelsen, idet jeg nok vil tro, at der kun er en Dag af de 3 Dages Indfaldelse, der kommer rigtig til Anvendelse. Jeg ſkulde da ogsaa være meget villig til at foreslaa bedre pecuniære Vilkaar for de indfaldte, hvis man naaede ſaaledes at forkorte den samlede Indfaldelse med to Dage, vilde viſt det meſte kunne naas derved, ſaaledes at det kun blev en temmelig ubetydelig forøget Udgift, ſom Krigsdagen maaffte i ſaa Tilfælde vilde bevilge. Jeg har naturligvis til Dato endnu ikke underſøgt Sagen fuldstændig, men jeg ſkal vedblive med Underſøgelſerne og haaber da at kunne komme med et Forſlag i ſaa Henſeende.

Jeg vil blot endnu rette et Par Ord til den ærede Ordfører. Jeg fandt, at hans Bemærkninger over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klauſen) vare ganſke fortræffelige; jeg er fuldstændig enig med ham i ſaa Henſeende, men jeg kan ikke nægte, at jeg synes, at en ſtor Del af det, han ſagde til det ærede Medlem om overhovedet at bevilge noget til Kjøbenhavns Befæstnings Vedligeholdelse, ogsaa kunde anføres over for ham og hans Parti mod ikke at bevilge tilſtrækkeligt til Vedligeholdelse af Kjøbenhavns Befæstning. Naar Forſtellen i Penge er ſaa lille ſom kun 15,000 Kr. om Aaret, kan jeg egentlig ikke ganſke fatte, hvorfor den ærede Ordfører og det Parti, han repræsenterer her, ikke kan gaa med til denne lille Forøgelse, hvorved man undgaar en ſtørre Forøgelse i Fremtiden. Man kan ikke velligholde den tilſtrækkelig for de 40,000 Kr. Det ventes, at man i lang Tid kan gøre det tilſtrækkeligt for 55,000 Kr.; men ſaa kunne virkelig alle de Argumenter, ſom den ærede Ordfører anvender mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds — naturligvis i ringere Grad — dog